

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Λ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
Χ, κόνι Χόλμς, είνε ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ εἶπατε, ἀλλὰ μόνο στ' ἄλλα ὀποιοῦται συμβαίνουν!.. Ἐγὼ κάνω τὸ ἐμπόριό μου με τιμότητα καὶ ἀξιοπρέπεια! Πο- τὲ δὲν ἔκανα κανέναν ἐξιασιμὸ! Σὰς ὀρρίζωμαι, κόνι Χόλμς, σὰς ὀρρίζωμαι σε ὀ...

Ἄλλὰ δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ, κ' ἔβρινε μ' ἀνοχτὸ στόμα, κιντίζοντας ἐντῶπι τὸν ἀστεινωζὸ.

Τὸ πρόσωπό της εἶχε πάρει τόρα μιὰ παράξε- νη ἐκφράση.

— Θεέ μου, μεγαλοδύναμι! τραύλισε μὲ τρο- μωμένη φωνή. Ἀκούσατε μιὰ κρηγυή, κ. Χόλμς, μιὰ φοβερὴ κρηγυή...

Πράγματι, μιὰ κρηγυή ἀγωνίας εἶχε ἀκουστῆ ἀτ' τὸ πλαγιὸν δωμάτιο.

— Εἶνε τὸ ψυχορραγία κάποιος, ποὺ πεθαίνει!.. εἶπε ὁ Χόλμς. Καὶ τινάζοντας ὀλόθορος τὸ κορμί του, φώναξε μ' ἓνα ἐπιταχιστὸ ποῦ :

— Κυρία Καζιανά! ἀκοιουθήστε με γρήγορα!.. Ὅδηγηστε με εὐθὺς δωμάτιο αὐτό!.. Μιὰ κρηγυή ἀκούστηκε ἀκριβῆ. Κάτι φρονιδὲς γέεται πίσω ἀτ' αὐτὸ τὸν τοῖχο!..

Τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Χόλμς τὰ σκέπασε τὸ ἀτόμοιο ἀνοίγμα τῆς παραθύρου τοῦ πλαγινοῦ δωματίου.

Τὶ συνέβαινε λοιπὸν; Τὶ τὸ τρομερὸ καὶ τὸ ἀπίσιον;

Ὁ Χόλμς, ἐντομεταξὺ, εἶχε ἀνοίξει τὴν πόρτα τοῦ δωματίου, μὲσα στὸ ὅποιο βρισκότανε, ῥιχτηκε εἰς τὸ διάδρομο, ἔφτασε εἰς τὴν πόρτα τοῦ δωματίου ἀτ' ὅπου ἀκούστηκε ἡ κρηγυή; καὶ θέλησε νὰ τὴν ἀνοίξῃ.

Ἄλλὰ τὴν βρῆκε κλειδομένη.

— Εἶνε κλειστὴ, κ. Καζιανά! φώ- νησε.

Κὶ ἐνὸς ἡ διενθύντρια τοῦ ὀποιο- τέτου ἔδραξε ἀργά ἀτ' τὴν τοῖπὴ της, μὲ τρομαγμένα χέρια, ἓναν ὀρμαθὸ κλειδιά, ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἔπασε μ' ὀ- λὴ τὴν δύναμι ἀπάνω εἰς τὴν πόρτα καὶ τὴν ἔσπασε.

Ὄρμώντας κατόπι μὲσα στὸ δω- μάτιο, ἀφῆσε μιὰ κρηγυή φωνή:

— Τὴς ἀνοίξε κ' αὐτῆς τὴν κοι- τῆ! ὁ Τζάκ ὁ Ἀντεροβγάλτης! Σα- τανά!.. Σατανά!..

Ἡ κ. Καζιανά, μὸλις ἀκούσε τὰ τρομερὰ αὐτὰ λόγια τοῦ ἀστεινωζοῦ, ἔπληξε μὲ ἀπελπιστικὴ κρηγυή καὶ σοφίστηκε γάτο, μπροστὰ στὸ κατώφλι τῆς πόρτας, ἀνάσθητη.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς, ἀφοῦ ἔφοξε μὲ γρήγορη ματιὰ εἰς τὴν ὀμορφὴ γυναικα, ποὺ κοιτοταν μιλρὸς του; καὶ ποὺ ἔλλεε μὲσα στὸ ἄμα της ἐπιλομένη ἀνάσκελα ἀπάνω σ' ἓνα σοφά, κ' ἀφοῦ ἀντελήφθη ὅτι καθε βοήθεια στὸ τελευταῖο αὐτὸ θέμα τοῦ ἀπαισιοῦ δολοφόνου ἦ- ταν ἀνόφελῃ, πήδησε ἀπάνω στὸ πεζοῦλι τοῦ παραθύρου, ἀτ' τὸ ὀ- ποῖο ἔφυγε ἀσφαλῶς ὁ «Τζάκ ὁ Ἀντεροβγάλτης».

ΤΟ ΠΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ δρόμος ποὺ εἶχε ἀκολουθήσει ὁ Τζάκ ὁ Ἀντεροβγάλτης φα- νόταν καθαρά, μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Σέρλοκ Χόλμς.

Τὸ σπίτι τῆς κυρίας Καζιανά περιτριφυζότανε ἀπὸ μιὰ στοά.

Ἀπάνω εἰς τὴν στέγη τῆς στοᾶς αὐτῆς, λοιπὸν εἶχε πηδήσει ὁ κροκοῦ- ραν μιὰ κοιλία!

Κὶ ὀμοῖς ὁ Χάρου ἀπόμεινε εἰς τὴν θέσι του σαστισμένος. Δὲν τοῖμφοσε νὰ κινήθῃ, νὰ μιλῆσῃ, νὰ πινῆσῃ τὴν ντροπὴ ἀπὸ πάνω του...

Ἐπειτα, εἰς μιὰ σπαρτακτικὴ κρηγυή, ποὺ πνίγηκε στὸ λαμὸ του, ἔ- σπασε σ' ἓνα βουθὸ κλάμμα κ' ἀτόμοιο τὴν ἀπαξε εἰς τὴν ἀγκαλιά του, τὴς ἔφραξε μὲ δύναμι, τῆς ἀναποδογύρισε τὸ κεφάλι καὶ τὴν φῆλσε εἰς τὸ στομάχι, σὺν τρελλίδε, ἄγρα, ματιόνοντας τὰ χεῖλι της μὲ μιὰ σκληρὴ διαγρυσιατιὰ, ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ξεφώνισῃ ἀτ' τὸν πόνο.

Κὶ ἡ Ἄλιαν ἔνωισε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ φλογερὸ πάθος τοῦ αἵλου της, ποὺ τόσο τὸ εἶχε ἐπιθῆμει καὶ ποὺ τὸ ἐφῆρισε τόρα, ὀχι περὶ στὸν παλιὸ κ' ὑπερήφανο Χάρου, ποὺ ἦταν μοναδικὸς στὸν κόσμιο, μὰ σ' ἓναν ἀνθρώπο ταπεινωμένον, ἐξεντελισμένον, ποὺ ἔβλαψε εἰς τὰ πόδια τῆς φῆλσε τὸν καὶ τὴ συγχροῦσε, ἀπὸ ἔρωτα βέβαια, μὰ ἀπὸ ἓναν ἔρωτα ποὺ δὲν ὀργανοῦσε περὶ τὴν καρδιά της...

ΟΥ-ΓΑΛΛΙΑΜ ΦΕΡΡΥ

γος. Δὲν ὀπῆξε ἀμφιβολία γι' αὐτὸ. Καὶ ὁ ὀμφανδίνος ἀστεινω- ζὸς πήδησε ἀπάνω εἰς τὴν στέγη, μοιρομυρίζοντας :

— Δὲν μπορεῖ, παρα νὰ τρωθῆξῃ εἰς τὸν πόνο μέρους τοῦ σπιτιοῦ.

Πράγματι, μὸλις ὁ Χόλμς ἔστρεψε εἰς τὴν γωνία, ἀφῆσε μιὰ θρι- αμβευτικὴ κρηγυή.

Στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ εἶδε τὸν κροκοῦρο, ὁ ὀποῖος στεκότανε κροκοῦρισμένος ἀπάνω εἰς τὴν ὀψη τῆς στέγης. Φανόταν σὺν νὰ ἔ- ριστάζε νὰ πηδήσῃ γάτο ἀπὸ ἓνα τόσο μεγάλο ὕψος.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς κατόρθωσε, μὲσα σὲ δυὸ δευτερόλεπτα, ν' ἀν- τελήφθῃ τὰ ἔξῃς πράγματα : ὅτι ἡ πλάτης τοῦ κροκοῦρου ἦσαν με- γάλαις, τετράγωναις, ὅτι φοροῦσε ἓναν ἀπληθῶς σκούφο, ἓνα μεγάλο αὐτοῦφορο καὶ ψηλὰς κροττες. Τοῦ φάνηκε ἀκριβῆ ὅτι ὁ κροκοῦρος εἶχε μασητὴ γενεαδά, ἀλλὰ δὲν ἦταν διόλου σίγουρος γι' αὐτὸ, γι- ατι τὸν εἶδε μόνον ἀπὸ πίσω.

— Μὴ τοῖμφοσε νὰ κινήσῃ τὴν παρῳμωρῶτερη κνήμη, τῶρας! φώ- ναξε ὁ δῖασμος ἀστεινωζοῦ.

Καὶ ὀίτηξε ἀπάνω στὸν Τζάκ τὸν Ἀντεροβγάλτη, ὁ ὀποῖος φα- νόταν ὅτι ἔτρεμε ἀτ' τὸ φόβο του.

Τὴ στιγμὴ αὐτῆς ἔδειξε ἓνα δυνατό σφύριγμα ἀκούστηκε κ' ὀ- μέσως κ' ἓνα δαιμονισμένον μοιρομυρίζον φάνηκε πῶρθετα ἡ ἀμαξο- στοιχα τοῦ Σούθ—Ἄιστερον, ἡ ὀποια θὰ περνοῦσε πλάι ἀπὸ τὴν στοά, εἰς τὴν ὀψη τῆς ὀποιας στεκόταν ὁ δολοφόνος.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς εἶδε τότε τὸν κροκοῦρο νὰ ἀνορθώνεται καὶ νὰ ἐτοιμάζεται νὰ πηδήσῃ.

— Κροκοῦρος! ὀρρίζωζε ὁ ἀστεινωζοῦς. Μὴν πηδήσῃς! Θὰ σὲ σκο- τώσω σὺν σκαλί!

Κὶ ἔτρεξε κοντὰ του.

Ἄλλὰ τὴ στιγμὴ ἔδειξε, ποὺ ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἄπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ πιάσῃ ἀπὸ τὸν ὀμο τὸν δολοφόνον, ἀκούστηκε ἓνα σαρκαστικὸ γέλιο, καὶ συγχρόνως συνέθη κάτι τὸ ἀπίσιον, τὸ ἀκατανόητο...

Ἐνὸς δηλαδὴ περνοῦσε πλάι τους, μὲ μεγάλη ταχύτητα ἡ ἀμαξοστοιχία, ὁ κρο- κοῦρος, περιφρονώντας τὸ θάνατο, ῥι- χτηκε μὲ τὸ κεφάλι μὲσα εἰς τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο ἓνος βαγονιοῦ!..

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς, βλέποντας τὸ πῆ- θημα αὐτὸ τοῦ θανάτου, ἔμεινε ἀνα- ὀδος, ἀποσβολομένος, ἀκίνητος σὺν ἄ- γαλμα!..

Ὁ πολῦτερος ἀστεινωζοῦς εἶχε δὴ ποῖλῃς φορὲς ἐγκληματίας νὰ ἐνεβο- γοῦν, μπροστὰ στὰ μάτια του, μὲ μιὰ ἐτοιμότητα πνεύματος καταληκτικῆς. Ἐξῆρε καλά ὅτι ἓνας ἐγκληματίας, τὴ στιγμὴ ποὺ εἶνε ἀπελπισμένος, μπο- ρεῖ νὰ κινήθῃ θάνατο. Ἀντίκρισε ἄ- ρέσεις. Ἄλλὰ ποτὲ, ποτὲ δὲν εἶχε φα- τασθῆ ὅτι ἦταν δυνατόν ἓνας ἀνθρώπος νὰ κινήθῃ ἓνα τέτοιο πῆθημα, μὲ τόσο ἐπιδειξιότητα, ἀκρίβεια καὶ ψυχρὸ ὀλοιομορῶ. Ἐν' αὐτὸ, ὅταν τὸ τραῦμα γένηκε, κιντίζοντας τῆς πικρῆς τὸλμῆς τοῦ καρποῦ ποὺ ἄφῆρε πίσω του, μοιρομυρίζε :

— Θεέ μου! Δὲν ἦταν ὀνειρο, δὲν ἦταν παραῶθησι! Ἡ κρηγυή αὐ- τὴ ἦταν γάτι τὸ ἀπάνταστο! Δὲν μποροῦ, παρα νὰ φανῶσῃ αὐτὸν τὸν ἄθλιο. Ὄποσο, τὴ φορὰ αὐτῆ, ποὺ ἔφραξε. Πῶρθετα νὰ ἀπολο- γῆσῃ ὅτι νικήθηκα. Ἄλλὰ δὲν δά μου ἔφραξῃ ὀς τὸ τέλος. Εἶμαι ὁ ὀμὸς ἄλλωστε ποὺ μπορεῖ νὰ κινήθῃ ὅτι εἶδε μὲ τὰ μάτια του τὸν περῳφῆμο Τζάκ τὸν Ἀντεροβγάλτη! Τώρα περὶ ἔξῃς ὅτι εἶνε ἓνας μεγαλοκόμος καὶ κροκοῦρισμένος ἄντρας. Μοῦ φανέται μάλιστα πῶς εἶδα καὶ τὰ μάτια του, τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ μάτια του. Καὶ τὸ μάτι αὐτὰ δά τ' ἀναγνώρισον ὅταν τὸ ξαναῶντηρισον.

Κατόπι ὁ Σέρλοκ Χόλμς, ἀφοῦ ἔξῆτασε τὸ σημειὸ τῆς στέγης, στὸ ὀποῖο στεκότανε ποῦ ὀλίγον ὁ τρομερὸς κροκοῦρος, μίλησε εἰς τὴν ἀφῆρη κανένα ἰχνος. Ἐαναγύρισε εἰς τὸ δωμάτιο εἰς τὸ ὀποῖο εἶχε δια- πρῳαχθῆ τὸ ἔργλημα.

Ἡ κρηγυή τῆς κυρίας Καζιανά, ποῖγε συνέλθει εἰς τὸ μεταξὺ, εἶ- χαν ἀναστατήσῃ τοὺς γειτονὰς καὶ τὸ δωμάτιο ἦταν γεμάτο κόσμιο.

— Νὰ φέγετε ὀλο σὰς ἀτ' ἔδω! φώναξε ὁ Σέρλοκ Χόλμς, πινά- νοντας μὲσα.

Κὶ ἀστεινωμένονς ἰδιαιτέρως εἰς τὴν κυρία Καζιανά, τὴν διέταξε νὰ μείνῃ μαζὶ του.

Ὅταν φέγανε ὀλο κ' ἄδειασε τὸ δωμάτιο, ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἔ- κλεισε τὴν πόρτα, τὴν ἐστήριξε μὲ μιὰ κροκέλα, γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξῃ ὀνην τῆς, καὶ ἔσπασε μὲ τὸν ὀποῖο τὸν ἀποποτεῖο, τὴ ρώτησε :

(Ἀκοιουθεῖ)

